

ยุทธศาสตร์แบบมีส่วนร่วมต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ของสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแค

Participating Strategy for the Crime Prevention of Metropolitan Police Station in Bangkae Disrict Area

ดวงฤทธิ์ เบ็ญจาริกุล ชัยรุ่งเรือง

Duangrit Benjatikul Chairungruang

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร

e-mail : ajarn.draft@bkkthon.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง "ยุทธศาสตร์แบบมีส่วนร่วมต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแค" มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษายุทธศาสตร์แบบมีส่วนร่วมต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแค 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อยุทธศาสตร์แบบมีส่วนร่วมต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (questionnaires) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชากรที่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นอาศัยในเขตบางแค จำนวน 192,300 คน (สำนักงานเขตบางแค พศจิกายน, 2558) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชากรที่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นอาศัยในเขตบางแค ได้มาโดยใช้จำนวนตามตารางสุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย (Mean), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation), ค่า T-test, ค่า F-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ยุทธศาสตร์แบบมีส่วนร่วมต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแคด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินโดยภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 (S.D.=.637) *คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินโดยภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 (S.D.=.637) ด้านความรู้ความเข้าใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 (S.D.=.626)

2. การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแค พบว่า ปัจจัยด้าน เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาการพักอาศัย ที่แตกต่างกันมีผลต่อความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

คำสำคัญ : ยุทธศาสตร์, การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

ABSTRACT

The objectives of the study were twofold : 1) to investigate the participatory strategy for the prevention and suppression of crime in the area under the jurisdiction of Metropolitan Police Stations in Bangkae district area ; and 2) to examine the factors conducive to the participatory strategy for the prevention and suppression of crime. The study instrument was a set of self-administered questionnaires. The population for the study was composed of all the residents living the Bangkae District area, totaling 192,300 people. With the help of Krejcie and Morgan's table, the researcher obtained 400 residents as the sample for the study. The collected data were analyzed by dint of descriptive statistics (frequency, percentage, mean, standard deviation), a t-test and an F-test.

The research findings were as follows:

1. The data analysis has brought to light the facts specified below. With regard to the peoples' opinions toward the participatory strategy for the prevention and suppression of crime in the area under the jurisdiction of Metropolitan Police Station in Bangkae district area, it was found that, holistically, the peoples' knowledge as well as understanding of the participatory strategy was found to be at a high level ($x=4.17$). Holistically, the people's participation level in the maintenance of life and property safety was found to be at a high level ($x=4.25\%$).

2. The participation in the prevention and suppression of crime of the people with different backgrounds (sex, age, marital status, education, occupation, monthly income, and duration of living in the locality) differed in their levels of participation in the prevention and suppression of crime; the difference was statistically significant at the .05 level.

Keywords : Strategy, Crime Prevention

บทนำ

ปัญหาอาชญากรรมได้กลายเป็นปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งของสังคมไทยและมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น โดยตลอดจนระยะเวลาที่ผ่านมา นับแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการปฏิบัติหน้าที่ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในสังคมคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้ใช้ความพยายามกัน

อย่างเต็มที่ ในอันที่จะลดปริมาณความรุนแรงของปัญหาอาชญากรรม แต่ผลที่ได้รับกลับไม่เป็นอย่างที่ต้องการเนื่องจากปัญหาอาชญากรรมกลับทวีความรุนแรงและมีแนวโน้มที่จะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ปัญหาอาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์หนึ่งทางสังคมที่เกิดขึ้น โดยการกระทำของบุคคลและในการกระทำผิดของบุคคลนั้น ก็จะต้องได้รับการลงโทษ ปัญหาอาชญากรรม

ได้ก่อให้เกิดผลเสียทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน ของประชาชน ตลอดจนความมั่นคงของชาติ และ ปัจจุบันนี้อาชญากรรมได้เพิ่มสถิติสูงขึ้นตามการขยายตัวของประชากรและการขยายตัวของเมือง ทำให้ประเทศไทยกำลังเผชิญกับสภาพสังคมที่มีสถิติอาชญากรรมสูงประเทศหนึ่งในโลก จนมีผู้กล่าวว่าอาชญากรรมเป็นโรคร้ายของสังคมไทย ปัญหาอาชญากรรมที่สำคัญและมีผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติ ในปัจจุบัน ได้แก่ อาชญากรรมที่เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย เพศ และเสรีภาพ การประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ยาเสพติดให้โทษและการใช้อิทธิพล (ประชุม สมบูรณ์, 2526 : 9) โดยทั่วไปแล้ว การกระทำอาชญากรรมเกือบทุกประเทศ จะมีอัตราสูงในเมืองใหญ่ ซึ่งเป็นศูนย์กลางของความเจริญและเป็นศูนย์รวมของสถาบันรวมทั้งกิจกรรมต่างๆ จึงเป็นแรงดึงดูดทั้งด้านเศรษฐกิจ และสังคม เป็นสาเหตุให้ประชาชนได้หลงไหลเข้ามาอาศัยและประกอบอาชีพอย่างหนาแน่น ซึ่งความแออัดของเมืองก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมามากมาย รวมทั้งปัญหาอาชญากรรมที่เพิ่มขึ้นตามการพัฒนาประเทศ ยิ่งพัฒนาเศรษฐกิจไปเพียงใดอาชญากรรมก็ยิ่งเพิ่มขึ้นเพียงนั้น

การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม จึงเป็นภารกิจหลักของตำรวจ เนื่องจากปัญหา ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เป็นปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่งของสังคม ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน และ ประกอบธุรกิจของประชาชนเป็นอย่างมาก ใน ปัจจุบัน การก่ออาชญากรรมหรือการกระทำผิด

ของคนร้ายจะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ คือ ช่วงเวลาและโอกาส ถึงแม้ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกคน จะพยายามทุกวิถีทางที่จะควบคุมปัจจัยดังกล่าวหรือกำหนดแนวทางแก้ไข ให้ได้ผล แต่เป็นการแก้ไขในระดับหนึ่งเท่านั้น และไม่ได้หายไปจากสังคมไทย เนื่องจากภาวะแทรกซ้อนต่างๆ เช่น ความร่วมมือจากประชาชน เครื่องมือเครื่องใช้ที่มีอยู่หรือเทคโนโลยีตลอดจน ข้อมูลต่างๆ ที่ใช้ในการป้องกันและปราบปราม อาชญากรรมไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานตำรวจ (กรมตำรวจ, 2541)

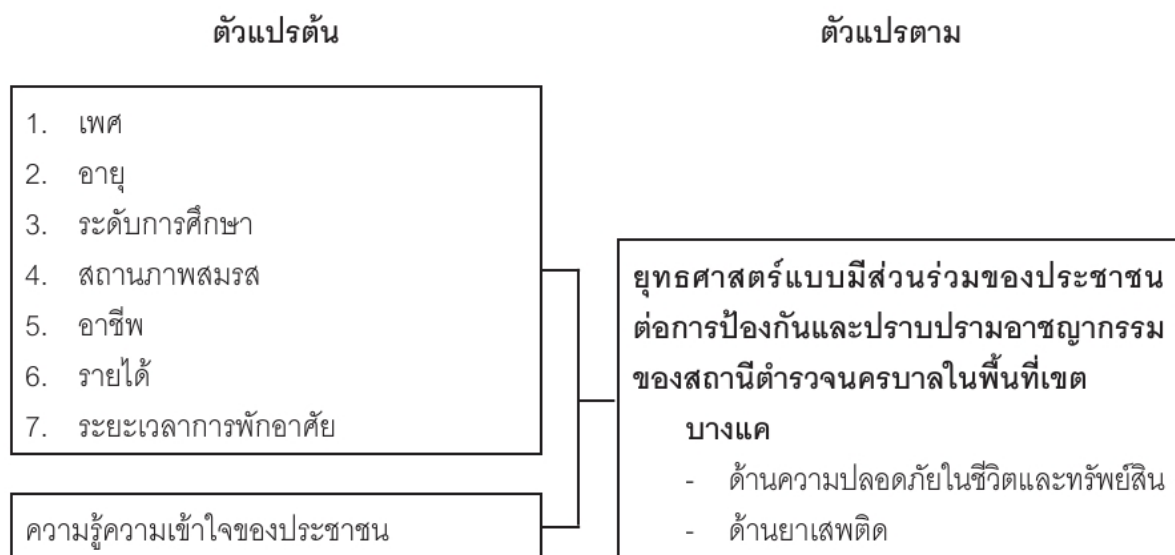
สถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแค มีอยู่ 3 แห่ง ได้แก่ สถานีตำรวจนครบาลเพชรเกษม สถานีตำรวจนครบาลหลักสอง และสถานีตำรวจนครบาลศาลาแดง เป็นหน่วยงานในพื้นที่ ที่สำคัญของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในการทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่เขตบางแคซึ่งเป็นเขตหนึ่ง ที่มีประชากรอยู่หนาแน่น จึงมีปัญหอาชญากรรมเพิ่มขึ้นตามอัตราส่วนของประชากร และทำให้ สถานีตำรวจในพื้นที่ จำนวน 3 แห่ง คือ สถานีตำรวจนครบาลเพชรเกษม สถานีตำรวจนครบาลหลักสอง และสถานีตำรวจนครบาลศาลาแดง ต้องทำหน้าที่หนักขึ้นต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเพื่อให้ประชาชนมีความอบอุ่นใจ ต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ส่งเสริมให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยมุ่งหวังให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการ ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม (กรมตำรวจ, 2541)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง ยุทธศาสตร์แบบมีส่วนร่วมต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแค เพื่อนำผลการวิจัยเสนอเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขยุทธศาสตร์แบบมีส่วนร่วมต่อการป้องกันและปราบปรามการเกิดอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแคให้มีประสิทธิผลยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษายุทธศาสตร์แบบมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแค
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อยุทธศาสตร์แบบมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแค

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

ประชาชนซึ่งมีเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ ระยะเวลาการพักอาศัย ที่ต่างกันมีผลต่อยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแคแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบยุทธศาสตร์แบบมีส่วนร่วมต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแค
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อยุทธศาสตร์แบบมีส่วนร่วมต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแค

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์

คำว่า "ยุทธศาสตร์" หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "กลยุทธ์" ตรงกับคำในภาษาอังกฤษ คือ Strategy มีรากศัพท์มาจากภาษากรีก 2 คำ คือ "Stratos" แปลว่า กองทัพ และคำ "legei" แปลว่า การนำหรือผู้นำ ทั้งสองคำ ให้ความหมายของการนำกองทัพ ซึ่งหมายถึง ศิลปะในการวางยุทธศาสตร์ และการบัญชาการรบเพื่อเอาชนะศัตรู (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2546) และธงชัย สันติวงษ์ (2545) ให้ความหมายว่า ยุทธศาสตร์ คือ แผนงานที่ซึ่งมีความพร้อมสมบูรณ์ครอบคลุม ครบถ้วนทุกด้านและประสานสอดคล้องเข้ากัน ได้ที่จะช่วยให้องค์กรมีข้อได้เปรียบที่จะเผชิญกับสภาพแวดล้อมต่างๆ ซึ่งยุทธศาสตร์จะถูกกำหนดขึ้น

เพื่อประกันว่า วัตถุประสงค์ของกิจการจะบรรลุสำเร็จได้แน่

สรุปได้ว่า ยุทธศาสตร์ คือ วิธีการที่องค์การเลือกเพื่อจะดำเนินการจากจุดที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไปยังจุดหมายปลายทางในอนาคตที่กำหนดไว้ ดังนั้น ยุทธศาสตร์จึงเป็นกรอบและแนวทางกว้างๆ ที่จะช่วยให้ผู้บริหารสามารถกำหนดแผนงานและ โครงการในรายละเอียดได้ว่า จะทำอะไรบ้าง ทำอย่างไร เพื่อนำไปสู่ผลผลิตที่สอดคล้องกับภารกิจ และเป้าหมายขององค์การ

แนวความคิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

ในปัจจุบันนี้ ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมได้หลายวิธี แต่คนไทยยังไม่ตื่นตัวในการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนเกิดความตื่นตัวและพร้อมใจกันเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น รูปแบบและวิธีการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมนั้นมีอยู่ด้วยกันหลายวิธีการ ดังนี้

1. โครงการจัดตั้งกลุ่มสมาชิกเตือนภัยและแจ้งข่าวอาชญากรรม (Watch programs) การจัดตั้งกลุ่มสมาชิกเตือนภัยและแจ้งข่าวอาชญากรรม เป็นการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมรูปแบบหนึ่ง ที่ได้รับความนิยมโดยทั่วไป เช่น โครงการเพื่อนบ้านเตือนภัย ซึ่งในต่างประเทศนิยมเรียกชื่อแตกต่างกันไปตามลักษณะพื้นที่ เช่น Neighborhood Watch หรือ Block Watch (เพื่อนบ้านเตือนภัย) Apartment Watch (อาคารห้องเช่าเตือนภัย) Business Watch

(กลุ่มธุรกิจเตือนภัย) และ Employees Watch (ลูกจ้างเตือนภัย) เป็นต้น โดยสมาชิกกลุ่มช่วยกันสอดส่องดูแลพฤติกรรมความเคลื่อนไหวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเขตพื้นที่ของสมาชิกกลุ่ม คอยเป็นหูเป็นตาและแจ้งข่าวเบาะแสดังกล่าวให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในท้องที่ได้รับที่ทราบและดำเนินการตรวจสอบ

2. โครงการสายตรวจประชาชน (Citizen patrols) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมอีกรูปแบบหนึ่ง คือ การจัดสมาชิกหรืออาสาสมัครผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันออกตรวจท้องที่ คอยระวังป้องกันรักษาความปลอดภัยตามบริเวณต่างๆ ที่มีปัญหาอาชญากรรมในชุมชน โดยการออกตรวจด้วยการเดินเท้า จักรยานหรือพาหนะอื่นๆ พร้อมวิทยุสื่อสาร โครงการสายตรวจประชาชนนี้ได้มีการนำมาใช้ในย่านที่อยู่อาศัยของชนชั้นกลางตามชานเมือง

3. การเสริมสร้าง “พันธมิตรเชิงหุ้นส่วน” กับองค์กรชุมชน (Partnerships with neighborhood or Organizations) การเข้ามามีส่วนร่วมและการเพิ่มบทบาทของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในระดับท้องถิ่นนั้น องค์กรชุมชนระดับท้องถิ่นที่มีบทบาทค่อนข้างมาก ได้แก่ โรงเรียน องค์กรทางศาสนา ธุรกิจเอกชน สถาบันครอบครัว ชุมชน องค์กรเอกชน สาธารณประโยชน์ต่างๆ และหน่วยงานระดับท้องถิ่น

4. คณะกรรมการประชาชน (Boards, councils, and commissions) การตั้งคณะกรรมการประชาชนเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมรณรงค์ต่อสู้

กับภัยอาชญากรรมได้ โดยประชาชนมีส่วนร่วมทำหน้าที่เป็นผู้แทนหรือสมาชิกในคณะกรรมการเพื่อดำเนินกิจกรรมของกลุ่มและดูแลพิทักษ์ผลประโยชน์ของกลุ่ม

5. การประชาสัมพันธ์และให้ความรู้แก่ประชาชน ปัญหาหลักในการป้องกันอาชญากรรม ก็คือ ทำอย่างไรจึงจะส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่อต้านภัยอาชญากรรมมากขึ้น การประชาสัมพันธ์ระดับชุมชนนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจอาจใช้วิธีการส่งจดหมายเชิญประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมป้องกันอาชญากรรมและการติดต่อสื่อสารทำความเข้าใจกับชุมชนในเขตท้องที่

6. การป้องกันอาชญากรรมภายในสถานศึกษา ในปัจจุบันปัญหาอาชญากรรมได้แทรกซึมเข้าไปถึงภายในโรงเรียนและสถานศึกษาระดับต่างๆ โดยเด็กและเยาวชนได้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือก่ออาชญากรรมรุนแรงจนปรากฏเป็นข่าวครึกโครมไปทั่วโลกจึงต้องให้ความสำคัญต่อการวางนโยบายป้องกันอาชญากรรมในสถานศึกษา

7. การป้องกันอาชญากรรมในชุมชน ธุรกิจ อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสถานประกอบการธุรกิจมีปลายประเภท เช่น การหยิบฉวยสินค้าในห้างสรรพสินค้าโดยไม่จ่ายเงินซึ่งถือเป็นความผิดฐานลักทรัพย์ (shoplifting) การโจรกรรมสินค้าในคลังสินค้า การก่อวินาศกรรมของแก๊งเด็กและวัยรุ่นในศูนย์การค้า การประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของลูกค้าและของพนักงาน ตลอดจนอาชญากรรมทางเศรษฐกิจอื่นๆ เป็นต้น ธุรกิจเอกชนจึงได้รวมตัว

กันเพื่อสร้างพันธมิตรในเชิงหุ้นส่วน กับตำรวจท้องที่ในการป้องกันอาชญากรรม ทั้งนี้เพื่อเป็นการปกป้องผลประโยชน์ทางการค้าธุรกิจของกลุ่มมิให้เกิดความเสียหายสืบเนื่องจากปัญหาอาชญากรรม

8. การมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมและการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในประเทศญี่ปุ่น ในการป้องกันอาชญากรรมนั้นเพียงแต่การช่วยเหลือดูแลผู้กระทำผิดไม่ให้กระทำผิดซ้ำอีก ย่อมไม่เพียงพอต่อการป้องกันอาชญากรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ประชาชนในประเทศญี่ปุ่นจึงมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมด้วย การดำเนินการมีทั้งการเป็นอาสาสมัครของหน่วยงานรัฐ มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและไม่ได้เป็นอาสาสมัครแต่เข้ามาช่วยงานสังคมเป็นครั้งคราว การดำเนินกิจกรรมมีทั้งที่เกิดจากความคิดริเริ่มของประชาชนเองและเกิดจากคำแนะนำของรัฐ

9. ตำรวจชุมชน (Community policing) เป็นการแก้ไขปัญหาลงพื้นที่ เพื่อป้องกันและควบคุมอาชญากรรมและลดความหวาดกลัวภัยอาชญากรรม ซึ่งมีสาระสำคัญอยู่ 4 ประการ คือ การขยายขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบของงานตำรวจให้กว้างขวางขึ้น การให้ความสำคัญและเน้นหลักที่การติดต่อสัมพันธ์กันระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับประชาชนอย่างใกล้ชิดลึกซึ้ง สม่่าเสมอและต่อเนื่องตลอดไป การให้ความสนใจเพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหและการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้น และความพยายามที่จะปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานของตำรวจ เพื่อที่กระจายการให้บริการและการวางแผนระดับชุมชนมากขึ้น

การดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขตบางแค จำนวน 192,300 คน (ข้อมูลทะเบียนราษฎร สำนักงานเขตบางแค. 2558)

2. กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็น ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปที่ยังอาศัยอยู่ในเขตบางแค จำนวน 400 คน ตามสูตร Taro Yamane และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา คือ กำหนดกลุ่มตัวอย่างตามความหนาแน่นของชุมชน คือ พื้นที่สถานีตำรวจนครบาลเพชรเกษม จำนวน 150 ตัวอย่าง พื้นที่สถานีตำรวจนครบาลหลักสอง จำนวน 150 ตัวอย่าง และพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลศาลาแดง จำนวน 100 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ให้ได้ครบจำนวนตามที่กำหนดไว้

3. ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย
3.1 ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรสอาชีพ รายได้ ระยะเวลาการพักอาศัยความรู้ความเข้าใจของประชาชน

3.2 ตัวแปรตาม คือ ยุทธศาสตร์แบบมีส่วนร่วมต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้ศึกษาร่างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็น

แบบสอบถามเกี่ยวกับยุทธศาสตร์แบบมีส่วนร่วมต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแค

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าที (t-test) ค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นชาย จำนวน 292 คน คิดเป็นร้อยละ 73.0 รองลงมาเพศหญิง จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 มีอายุ 46-50 ปี จำนวน

213 คน คิดเป็นร้อยละ 53.25 สถานภาพสมรส จำนวน 302 คน คิดเป็นร้อยละ 75.5 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.25 มีรายได้ 10,001-15,000 บาท จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.75 พักอาศัย 10 ปีขึ้นไป จำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 72.75

2. ยุทธศาสตร์แบบมีส่วนร่วมต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแค สรุปผลการวิจัยได้ตามตารางดังต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

(n=384)			
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	\bar{x}	S.D	ระดับ
การมีส่วนร่วมสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครเพื่อป้องกัน			
การเกิดอาชญากรรม	4.39	.602	มาก
การมีส่วนร่วมเป็นพยานพิจารณาคดีในชั้นศาล	4.04	.723	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ยุทธศาสตร์แบบมีส่วนร่วมต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแค ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินโดยภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 (S.D.=.637) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่อยู่ในระดับเห็นด้วย

มาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.39 (S.D=.602) คือ การมีส่วนร่วมสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครเพื่อป้องกันการเกิดอาชญากรรม และข้อที่อยู่ในระดับเห็นด้วยโดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 4.04 (S.D.=.723 คือ การมีส่วนร่วมเป็นพยานพิจารณาคดีในชั้นศาล

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านยาเสพติด

(n=384)			
ด้านยาเสพติด	\bar{x}	S.D	ระดับ
การยอมให้มีการจัดตั้งจุดตรวจ จุดสกัดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	4.31	.671	
การมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนได้รับทราบถึงพิษภัยของยาเสพติดให้โทษ	4.12	.719	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ยุทธศาสตร์แบบมีส่วนร่วมต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแค ด้านยาเสพติด โดยภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 (S.D.=.664) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด

เท่ากับ 4.31 (S.D=.671) คือ การยอมให้มีการจัดตั้งจุดตรวจ จุดสกัดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และข้อที่อยู่ในระดับเห็นด้วยโดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 4.12 (S.D=.719) คือ การมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนได้รับทราบถึงพิษภัยของยาเสพติดให้โทษ

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความรู้ความเข้าใจ

(n=384)			
ความรู้ความเข้าใจ	\bar{x}	S.D	ระดับ
ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยุทธวิธีการตรวจค้นบุคคล ยานพาหนะ และสถานที่ ของสายตรวจชุมชน	4.24	.629	มาก
ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสายตรวจชุมชน	4.13	.630	มาก
ท่านมีความรู้ความเข้าใจ ในการใช้ยุทธวิธีการป้องกันตนเองเมื่อเข้าระงับเหตุ หรือเมื่อเหตุเกิดกับตนเอง	4.26	.648	มาก
ท่านมีความรู้ความเข้าใจ ในหลักการสังเกต การจดจำ ตำหนิรูปพรรณของคนร้ายและยานพาหนะ	4.17	.669	มาก
ท่านมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎหมายที่ประชาชนทั่วไปควรรู้	4.13	.667	
ท่านมีความรู้ความเข้าใจ ในการสืบสวนหาข่าวคนร้าย หรือพื้นที่ที่มีการกระทำผิดกฎหมาย	4.14	.644	มาก
ภาพรวม	4.17	.626	

จากตารางที่ 3 พบว่ายุทธศาสตร์แบบมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตบางแคด้านความรู้ความเข้าใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 (S.D.=.626) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่อยู่ในระดับเห็นด้วยมากโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.26 (S.D.=.648) คือ ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการใช้ยุทธวิธีการป้องกันตนเองเมื่อเข้าระบบเหตุ หรือเมื่อเหตุเกิดกับตนเอง และข้อที่อยู่ในระดับเห็นด้วยโดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 4.13 (S.D.=.630) คือ ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยุทธวิธีการตรวจค้นบุคคล ยานพาหนะ และสถานที่ของสายตรวจชุมชน

3. การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแค

การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแค พบว่า ปัจจัยด้าน เพศ อายุ สถานภาพ สมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาการพักอาศัย ที่แตกต่างกันมีผลต่อความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

อภิปรายผล

ยุทธศาสตร์แบบมีส่วนร่วมต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแคด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินโดยภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก สอดคล้องกับการศึกษาของเทอดเกียรติ วงศาโรจน์ (2546, บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการป้องกัน

อาชญากรรมของประชาชนในชุมชนเทศบาลเมืองราชบุรี พบว่า แนวทางการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในชุมชนเทศบาลเมืองราชบุรีในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทั้ง 3 ด้าน คือ การมีส่วนร่วมด้านการวางแผน การมีส่วนร่วมด้านปฏิบัติกิจกรรม และการมีส่วนร่วมด้านการติดตามประเมินผล อยู่ในระดับมาก

ยุทธศาสตร์แบบมีส่วนร่วมต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแคด้านยาเสพติดโดยภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของไกร สอนสี (2540, หน้า บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องบทบาทในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองในสังกัดตำรวจภูธรภาค 4 พบว่า ด้านการดำเนินกิจกรรมด้านการปราบปรามยาเสพติด การดำเนินงานได้รับความร่วมมือจากประชาชนในการจับกุมผู้ค้ายาเสพติด ผู้ผลิต การนำมาตรวจการดำเนินคดีในข้อหาสมคบกับกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมาบังคับใช้ในการปราบปรามผู้ค้ายาเสพติดมาบังคับใช้การนำมาตรวจการดำเนินคดีข้อหาสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมาบังคับใช้ในการปราบปรามผู้ผลิตยาเสพติด ส่วนการดำเนินการด้านงานป้องกันยาเสพติดมีการดำเนินงานได้จริง โดยรวมทุกด้านในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องจากประชาชนในพื้นที่เขตบางแคได้เข้ามามีส่วนร่วมกับสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่อยู่ในระดับมากตามยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมที่เป็นหลักการสำคัญของงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของตำรวจในพื้นที่ได้ลงไปยังชุมชนและเข้าถึงใกล้ชิดกับประชาชน

ทำให้ประชาชนมีความกระตือรือร้นที่จะช่วยกัน สอดส่องดูแลด้านยาเสพติดในชุมชนของตนเอง อย่างเต็มที่

ด้านความรู้ความเข้าใจของประชาชน เกี่ยวกับยุทธศาสตร์แบบมีส่วนร่วมต่อการ ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานี ตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแค โดยภาพ รวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก สอดคล้องกับ การที่กรมตำรวจได้วางแนวทางในการป้องกัน อาชญากรรมไว้ในแผนกรมตำรวจแม่บทฉบับ ที่ 3 พ.ศ. 2540-2544 (กรมตำรวจ, 2540) ใช้สื่อ ประชาสัมพันธ์จากทุกรูปแบบ ในการเผยแพร่ ความรู้ข้อมูลข่าวสารรวมทั้งผลการปฏิบัติงานของ ตำรวจที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน ให้ประชาชน ร่วมมือในการแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับคนร้าย เนื่องจาก สถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแค ได้ให้ ความสำคัญกับงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ทำให้ประชาชนได้มีความรู้ความเข้าใจต่อการกิจ ของตำรวจและต่อการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการ ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่ โดยที่ งานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์เป็นยุทธศาสตร์ที่มี แนวคิดพื้นฐาน คือ ต้องการให้ประชาชนมีส่วนร่วม รับรู้ และเข้าใจปัญหาของสังคมในส่วนของตำรวจ รับผิดชอบ มีสัมพันธ์ภาพอันดีกับตำรวจ จนถึง การเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา อาชญากรรม และการรักษาความมั่นคงของชาติ ร่วมกับตำรวจ ทั้งนี้ก็เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการ รักษาความสงบสุขในสังคม โดยงานชุมชนสัมพันธ์ นั้นยึดหลักการดำเนินการต้องเริ่มขึ้น หรือเกิดขึ้น จากความจำเป็นหรือความต้องการ หรือความรู้สึก ของประชาชนซึ่งอยู่ในชุมชน ว่ามีความปรารถนา และตัดสินใจร่วมกันในการดำเนินการป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรมในชุมชนเอง โดย

มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ให้การกระตุ้นส่งเสริม ให้คำปรึกษา แนะนำความคิดหรือให้การช่วยเหลือแก่ชุมชนเท่าที่จำเป็นเท่านั้น ดังนั้น การที่ สถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแค เข้าถึง ประชาชนโดยการใช้งานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ จึงทำให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขตบางแค มีความรู้ความเข้าใจในการรักษาความปลอดภัย ในชีวิต และทรัพย์สิน มีความกระตือรือร้นที่จะ เข้าร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาอาชญากรรมมากขึ้น (กรมตำรวจ, 2540)

ผลการทดสอบสมมุติฐานเพื่อศึกษา เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อยุทธศาสตร์การ มีส่วนร่วมต่อการป้องกันและปราบปราม อาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่ เขตบางแคพบว่า แตกต่างด้านเพศ อายุ สถานภาพ สมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาการพักอาศัย ที่ระดับนัยสำคัญ .05 มีเพียงปัจจัยด้านเพศ และอายุ ที่ สอดคล้อง กับการศึกษาของ ประพันธ์ ตรีบุบผา (2539, หน้า บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มี ผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในหมู่บ้าน อาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (หมู่บ้าน อปพ.) ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอโขงเจียม จังหวัด อุบลราชธานี พบว่า เพศ อายุ มีผลต่อการ มีส่วนร่วมของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการ ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอยู่ในระดับ มาก ซึ่งแสดงถึงความสำเร็จของยุทธศาสตร์

แบบมีส่วนร่วมนี้ จึงสมควรรักษาระดับนี้ไว้ โดยทำการติดตามประเมินผลเป็นระยะๆ เพื่อนำมาพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

2. สถานีดำรวจนครบาลในพื้นที่เขตบางแคควรจะมีการจัดกิจกรรมการพบปะชุมชนในพื้นที่เพื่อให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมให้คำแนะนำในการทำหน้าที่เป็นประชาชนอาสาคอยดูแลและป้องกันการเกิดอาชญากรรม เพื่อความสงบสุขของประชาชนและชุมชนในพื้นที่เขตบางแค

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพโดยศึกษาจากข้าราชการตำรวจของแต่ละสถานีดำรวจซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ในการดูแลการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมโดยตรง

2. ทำการศึกษาเปรียบเทียบสถานีดำรวจนครบาลในพื้นที่เพื่อประเมินผลและนำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมตำรวจ. (2540). **แผนปฏิบัติการชุมชนและมวลชนสัมพันธ์**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ตำรวจ.
- กรมตำรวจ. (2541). **การปรับปรุงการปฏิบัติงานในระดับสถานีดำรวจตามโครงการโรงพักเพื่อประชาชน**. คำสั่งกรมตำรวจที่ 119/2541 ลงวันที่ 29 มกราคม 2541.
- ไกร สอนสี. (2540). **บทบาทในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสถานีดำรวจภูธรอำเภอเมืองในสังกัดตำรวจภูธรภาค 4**. วิทยานิพนธ์ (สังคมศาสตร์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). **การคิดเชิงกลยุทธ์** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ชัคเชสมีเดีย.

ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2526). **การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม : หลักทฤษฎีและมาตรการ**. กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

ประพันธ์ ตรีบุบผา. (2539) **ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (หมู่บ้านอพป.) : ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี**. กรุงเทพมหานคร : ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.

ธงชัย สันติวงษ์. **กลยุทธ์การจัดการ (Management Strategy)**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : รุ่งแสงการพิมพ์. 2545.

เทอดเกียรติ วงศาโรจน์. (2546). **การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในชุมชนเทศบาลเมืองราชบุรี อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์ เพื่อการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏนครปฐม.

สำนักงานเขตบางแค. **ข้อมูลทะเบียนราษฎร**. พฤศจิกายน, 2558.

Krelcie, Robert V and Daryle W. (1970). Morgan. "Determining Sample Size for Research Activities," *Educational and Psychological Measurement*. 30 (3) : 607-610; autumn.